

5017.
Harjavalta
Saaman- ja
Isomäki.

astianmuoto on suulta suorlaitainen; koristeina on kuoppia ja pisteitä ynnä viiva- ja vakoaiheita; yleisluonne sama kuin Uotinmäen y.m.s. ja osittain Ahvenanmaan astioilla.

5018.
Harjavalta.

Torpanpojan Oskar Isomäen lähettämänä lunastettu 10:- Smk:sta Hist. museoon 14 p. jouluk. 1907.

Kivikirves, n.s. pyörökirveisiin luettava (ja sellaisena siis neolitisen eli Litorinakautisen kiviajan alkupuolelle kuuluva), poikkiteräinen ja teränlaskupuolelta pitkin vartta tasaiseksi laskettu (vrt. Sophus Müller, Ordning, Stenalderen, kuv. 23), vuorilajilta hienoa olivinidiabasia, pinnalta lujasti rapautunut, mitoilta 214, 71 ja 61 mm.

Oskar Isomäki on ostanut sen Alhon nimisestä asunnosta; "löydetty läheltä sitä ojaa (Alhonojaa?), joka eroo Sa(a)man niitylle menevästä ojasta (Hiirenjärven ojasta?)
Hiirijärven kylää kohti, noin 600

5018.

Harjavalta.

metriä (noin ?) Hiirijärven kylästä pohjoista kohti.

5019.

Kirkkonummi

Kaukola

Työmies J. Öfverbergiltä 19 p. jouluk.
Hist. museoon 10:- Smk:sta lunastettu:

Kourupintainen paasikivi, parallipipedin muotoinen, (kourulta) pinnalta n. 37 x 25 sm. laajuinen ja n. 22 sm vahvuinen, vuorilajilta kiillegneissiiä; yhdellä pinnalla on hyvin leveä ja laakeankouruinen notko sekä rinnalla toinen kapea ja heikko, mutta vuorilaji on karkeaksi rapautunut eikä ensinkään ole jälkiä huomattavissa ihmiskäsin tapahtuneesta silityksestä, joten kivi on pidettävä luontaisena.

Otettu talteen, koska se on löytynyt kivikautiselta asuinseudulta Kauhalan kartanon maalla, nim. Pietilän tilan alueelta, aivan läheltä Lappölen rajaa (Sikunsuon peltopalstasta, W N W suuntaan